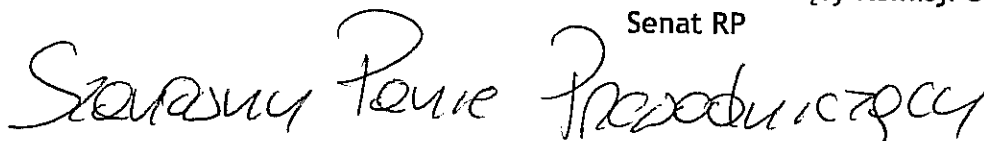

Warszawa, 4 lutego 2010 r.

Tomasz Michalik
Przewodniczący Krajowej Rady
Doradców Podatkowych

Szanowny Pan
Piotr ZIENTARSKI
Przewodniczący Komisji Ustawodawczej
Senat RP

W nawiązaniu do pisma z dnia 15 stycznia br. sygn. SPS/KU - 034/747/5/10 Krajowa Rada Doradców Podatkowych przedstawia ocenę ustawy o zmianie ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych (druk senacki nr 747).

I. W odniesieniu do propozycji nowelizacji art. 3 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, ze zm.) poprzez dodanie ustępu 2, zwracamy uwagę na następujące elementy:

- 1) powstają wątpliwości, co do tego, czy wyłączenie z zakresu działalności gospodarczej czynności wykonywanych przez rolników, które wypełniają definicję „działalności gospodarczej”, nie stanowi nieuzasadnionego uprzywilejowania tej grupy społecznej wobec innych podmiotów, które z analogicznego wyłączenia nie korzystają;
- 2) niezależnie od powyższego, należy zauważyć, że projekt posługuje się sformułowaniami, które w praktyce mogą spowodować kontrowersje - zgodnie z projektem przepisów ustawy nie stosuje się do sprzedaży (i) „konsumentom” (ii) przetworzonych „osobiście” produktów roślinnych lub zwierzęcych, które rolnik sam wytworzył.

Zakładamy, że istotą propozycji jest wyłączenie działalności polegającej na zwyczajowej, niewielkiej produkcji towarów wyprodukowanych przez rolnika, które jednak stanowią jedynie działalność uzupełniającą dla jego działalności podstawowej. Wydaje się jednak, że ograniczenie zastosowania omawianej regulacji jedynie do sprzedaży konsumentom - rozumianym, jak można sądzić, jako ostateczni konsumenci sprzedawanego produktu jest niewłaściwe dlatego, że status nabywcy nie może być w chwili transakcji z rolnikiem jednoznacznie określony. Dlatego wydaje się, iż skoro omawiany przepis dotyczy jedynie produkcji ubocznej to zasadna byłaby rezygnacja z ograniczenia jego stosowania wyłącznie w przypadku sprzedaży na rzecz „konsumentów”.

Podobne ryzyko dotyczy ograniczenia zakresu stosowania regulacji wyłącznie w stosunku do produktów przetworzonych „osobiście” przez rolnika. Oznacza to bowiem, że sprzedaż produktów wytworzonych przez członków rodziny rolnika, pracujących wraz z nim

w gospodarstwie rolnym (a nie przez samego rolnika „osobiście”) nie korzystałaby z proponowanego wyłączenia. Tymczasem charakter produkcji rolnej sprawia, że w gospodarstwie rolnym pracują wraz z rolnikiem także członkowie jego rodziny. W praktyce nie ma możliwości podzielenia produktów na te wytworzone „osobiście” przez rolnika i te wytworzone przez członków jego rodziny. Stąd wydaje się, że wymóg samodzielnego wytworzenia będzie w praktyce fikcją - a zatem nie powinien być w ogóle wprowadzany.

II. Odnosząc się do zaproponowanego rozwiązania w ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych (ustawa z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2000 r. Nr 14, poz. 176, ze zm.) i koncentrując się jedynie na aspektach technicznych (a zatem pomijając zagadnienie zasadności wprowadzania kolejnego zwolnienia podatkowego w stosunku do kolejnej grupy podatników) należy wskazać na następujące kwestie:

- 1) konstrukcja zwolnienia zakłada wyłączenie z opodatkowania przychodów, do określonej kwoty - tymczasem dotychczasowe zwolnienia dotyczące podobnej działalności rolników odwołują się do pojęcia dochodów. Opodatkowanie przychodu ponad limit oznaczałoby w praktyce konieczność złożenia zeznania podatkowego przez rolnika w przypadku przekroczenia nawet o drobną kwotę zaproponowanego limitu. Należy przy tym pamiętać, iż podatek w opodatkowaniu przychodów na zasadach ogólnych jest nakładany na dochód, a nie przychód, a zatem rolnik deklarowałby przychód, który mógłby pomniejszyć o poniesione na uzyskanie przychodu koszty, a więc w efekcie tego działania podatek, co do zasady, i tak nie byłby należny (uwzględniając także kwotę wolną od podatku). W odniesieniu do kosztów powstałoby zapewne kolejne zagadnienie jakie wydatki mogą podlegać odliczeniu;
- 2) wprowadzenie obowiązku ewidencji sprzedaży opartej wyłącznie na rejestrowaniu kwot uzyskanych ze sprzedaży bez wyszczególniania rodzaju i ilości sprzedawanego produktu nie wydaje się być wystarczającym i wiarygodnym źródłem ustalenia przychodu do opodatkowania. Należy przypomnieć, iż w przypadku dokonywania sprzedaży na rzecz osób fizycznych, co do zasady, istnieje obowiązek rejestrowania sprzedaży w kasie fiskalnej, w tym wypadku nieformalna ewidencja sprzedaży nie gwarantuje prawidłowości ustalenia przychodu do opodatkowania. Wydaje się, iż kontrola wysokości przychodów na podstawie proponowanej ewidencji sprzedaży będzie utrudniona i w efekcie nie zapewni spodziewanego efektu, tj. opodatkowania nadwyżek przychodów.

Krajowa Rada Doradców Podatkowych zwraca się z uprzejmą prośbą o uwzględnienie powyższych uwag w ramach dalszych prac legislacyjnych nad ww. propozycją.

Z wyrazami szacunku

KRAJOWA IZBA DORADCÓW PODATKOWYCH

ul. Bitwy Warszawskiej 1920 roku nr 3/310

02-362 Warszawa, NIP 526-26-10-268

tel. (22) 578 50 00, fax (22) 578 50 09, biuro@kidp.pl, www.kidp.pl